45
22e jaargang
november 2023

NIEUWSBRIEF

Wierde & Dijk

DE VERENIGING VOOR AGRARISCH NATUUR- EN LANDSCHAPSBEHEER NOORD-GRONINGEN

Harry Hoving in Ter Laanster Toen

Nieuw: Ter Laanster Toen

Ten noordoosten van Bedum staan we op een brede groenstrook langs de weg. Ter Laanster Toen, doopte Harry Hoving, bestuurslid van Wierde & Dijk, deze eerste aankoop van de vereniging. Tevreden kijkt hij rond. "Dit wordt een prachtige bijenidylle, vol met bloemen, wilde bijen, vlinders, zweefvliegen en vogels. Dit najaar richten we de strook in."

Negen jaar geleden stond er nog een huis, met een schuur en tuin. Daarvan staat enkel een handvol bomen, waaronder mooie knotwilgen, overeind. "Het huis is als eerste in het gaswinningsgebied vanwege aardbevingsschade afgebroken. Daarna kwam de vereniging dorpsbelangen van Bedum met het idee om er een bijenidylle te maken", vertelt Harry. Al bijna vier jaar werkt hij aan de realisatie van Ter Laanster Toen. Als penningmeester van Wierde & Dijk klonk het aankoopbedrag hem als muziek in de oren. "Na het nodige aandringen, konden we het goedkoop van de NAM overnemen: voor slechts 1.061 euro, 1 euro per vierkante meter. De strook is zo'n 170 meter lang en 9 meter breed, waarvan Enexis 479 m2 heeft gekocht. Met toestemming van Enexis beheren wij ook hun deel."

'Insecten komen af op de bloesem van krent, vogels eten de bessen van slee- en meidoorns'

Harry Hoving

PRIMEUR WIERDE & DIJK

De aankoop is een primeur: het eerste stuk grond dat Wierde & Dijk in eigendom heeft. Het bestuur kon de uitgelezen kans niet laten lopen. "Vanwege de prijs, maar ook voor het vergroten van onze naamsbekendheid in Bedum en vooral: omwille van de biodiversiteit." Achter de strook torent een rij nieuwe, hoge elektriciteitsmasten, de 380 kV-hoogspanningsverbinding, boven het land uit. Dankzij deze masten kwam de financiering rond. "De bevolking wilde de leiding ondergronds, maar dat is niet gelukt. Ter compensatie is een programma opgezet dat lokale landschapsprojecten financiert. Ze betalen het gros van de inrichting, waaronder het planten van bomen en struiken."

lees verder op de volgende pagina ▶

▼ vervolg van de vorige pagina

Even voorstellen: Heleen Hommes

Na de oogst, dit jaar later dan anders, volg ik Piet Glas op in het bestuur van Wierde & Dijk. Met mijn man Egge Jan en drie kinderen woon ik in Pieterburen, waar we een akkerbouwbedrijf runnen van 115 hectare. Egge Jan is hier geboren en getogen, ik kwam rond de eeuwwisseling vanuit Overijssel op het Hogeland terecht. Van een kleinschalig landschap met houtsingels naar een open landschap was even wennen. Maar ik ben het Hogeland gaan waarderen, vooral de luchten. Dat boeren én burgers lid zijn van Wierde & Dijk vind ik mooi. Boeren en burgers leven vaak in een eigen bubbel. Wierde & Dijk brengt ze met elkaar in gesprek. Dat vind ik belangrijk.

Als gangbare boeren zijn we volop aan het vergroenen. Zo zetten we groenbemesters in, spuiten we minder en ploegen we sinds vijf jaar een groot deel van ons land niet meer. We zien dat het werkt. De bodem – de basis van ons bedrijf – gaat erop vooruit. Dankzij Mooi Heem, het ervenproject van Wierde & Dijk, ben ik ook ons erf aan het vergroenen. Ik deed mee met de eerste workshop. Lindes langs de oprit, bessenstruiken, een esdoornhaag, een wilg: op ons erf hebben we veel nieuwe struiken en bomen geplant. Hopelijk trekken ze vogels en insecten aan. Wat mijn bestuurstaak precies wordt, weet ik nog niet. Ik houd van organiseren en ga eerst met de 'Landloop' bij Pieterburen aan de slag. De informatieborden staan er sinds 1999 en hebben een opknapbeurt nodig.

Nieuwe picknicktafel wordt geplaatst in Ter Laanster Toen

INHEEMSE STRUIKEN EN BOMEN

De eerste stap, het opruimen, is achter de rug. Fietsbanden, plastic, blikjes, oud hout: afgelopen augustus voerde de aannemer een onvoorstelbare hoeveelheid troep af. "Meerdere essen, die leden aan essentaksterfte, zijn gekapt en struiken zijn gesnoeid. Dit najaar planten we onder meer krenten, slee- en meidoorns en wilde kardinaalsmutsen. Allemaal inheemse struiken en bomen, uitgekozen omdat ze insecten en vogels aantrekken. Insecten komen af op de bloesem van krent, vogels eten de bessen van slee- en meidoorns." In de sloot langs de strook wil Harry overjarig riet laten staan, waar rietvogels als blauwborsten in kunnen broeden.

BONTE BLOEMENZEE

Een bloemenzee moet de groenstrook worden. Harry ziet een bonte mengeling voor zich, met soorten als pastinaak, peen en luzerne. Hij helpt de bloemen een handje. "We kunnen jarenlang gaan maaien en verschralen, maar dat duurt mij te lang. Een deel plaggen we af, daar brengen we teelaarde op en we zaaien het in met een bloemen- en akkermengsel. Ik verwacht volgend voorjaar al veel bloemen en insecten." Zelf is hij druk bezig met het ontleden van zaaddozen. "Hier in de buurt staan veel mooie planten waar ik de zaaddoosjes van pluk. Het uitpeuteren kost veel tijd, maar ik heb al zakken vol zaad."

HISTORISCHE PLEK

Meerdere mensen fietsen en lopen langs. "Dit is een populaire recreatieve route. Een oude weg ook, want we staan boven op de Wolddijk uit de vroege middeleeuwen. Je kunt zien dat de weg en de groenstrook hoger liggen dan de omgeving." Volgens de overlevering kwam de bekende heilige Walfridus met het plan om de Wolddijk te bouwen. Speciaal voor de fietsers en voetgangers staat er inmiddels een picknicktafel waar ze even van de plek kunnen genieten. "De tafel is geschonken door Klaas Schipper van De Olle Bongerd uit Wirdum."

PAARSE MORGENSTER

Harry verheugt zich al op een bloeiende Ter Laanster Toen. Hij kan niet wachten om volgend voorjaar langs te fietsen en even op het bankje te gaan zitten. "Hopelijk zie ik dan paarse morgenster, een bijzondere plant die karakteristiek is voor het Groninger kleilandschap. Eind mei, begin juni bloeit hij prachtig paars. Hij komt er wel. Ik heb al veel zaadjes gescoord, dankzij Albert-Erik". Het onderhoud van de Ter Laanster Toen zal worden gedaan door Bedum-bij-vriendelijk, volgens het beheerplan dat is opgesteld door Nico Steur. Op de vraag of Wierde & Dijk meer terreinen op het oog heeft, schudt hij nee. "Het is niet de bedoeling dat we dit vaker doen. Tenzij zich weer zo'n uitgelezen kans aandient." ■

COLUMN

Piet Glas

In Boterveen (Drenthe) gaat de buurtbarbecue voorlopig niet door. De onmin is veroorzaakt door een landhurende lelietelersfamilie, die haar lelies tegen schimmels en insecten probeert te beschermen. Aanwonenden (niet allemaal) hebben elkaar zo opgefokt dat ze een kort geding aanspanden, waarin onmiddellijke stopzetting van de gewasbescherming werd geëist. De voorzieningenrechter ging daarin mee en kende de eis toe. De teler sloeg hard terug met een pittige brief van een advocaat, waarin duizelingwekkende schadevergoedingen werden geclaimd als men de zaak doorzette, omdat hij meende volledig volgens de wet te opereren, met toegelaten middelen op de juiste manier toegepast. Een hogere rechter stelde hem daarna volledig in het gelijk.
Een plattelandsdrama. Het recht zegeviert, maar het kan voor niemand goed voelen. Er is wantrouwen jegens de boer en de middelen die hij gebruikt. Het College Toelating Gewasbeschermingsmiddelen (CTGB) en de overheid kunnen de argwaan niet wegnemen en zelfs de rechter staat aan de kant van het kapitaal.

Bij Wierde en Dijk vliegen we elkaar regelmatig maar beschaafd in de haren over het onderwerp spuiten in de landbouw, want ook op het Hogeland is de landbouwspuit een onmisbaar werktuig. Maar wij boeren moeten wel open staan voor de zorgen van burgers. Wij weten hoe ingewikkeld zorgvuldig spuiten is, wat we moeten doen om bij te blijven en wat onze machines en spuitdoppen kunnen. Waar we echter onze handen niet voor in het vuur willen steken, omdat wij dat zelf helemaal niet kunnen beoordelen, zijn de middelen zelf. Ze moeten doen wat ze beloven op het etiket, dat is één. Op het etiket staat hoe we het moeten toepassen en tegen welke specifieke plaag (plus nog veel meer). Wat we niet weten is wat niet op de etiketten staat: niets over gezondheid op lange termijn, niets over gezondheids- en milieueffecten bij het mengen van middelen. Dit wordt niet onderzocht en hoe lastig dat ook is, het zou goed zijn om het wél te doen, al is het maar om emoties buiten de discussie te houden.

VAN HET BESTUUR

We staan aan de vooravond van grote veranderingen in het landelijk gebied. Stikstof, klimaat, biodiversiteit, woningbouw: ze doen een beroep op de ruimte. Voor deze transitie is Groningen opgedeeld in zeven deelgebieden. Wij praten en denken mee voor het gebiedsplan ‘Waddenkust en Wierdenland’. De provincie heeft inmiddels meerdere bijeenkomsten georganiseerd, waar wij als bestuur aanschuiven. Enerzijds maken we ons sterk voor behoud van het authentieke cultuurhistorische landschap – met wierden, dijken en maren – anderzijds willen we een leefbaar landschap dat niet op slot gaat. Binnenkort organiseren we, samen met de provincie Groningen, een voorlichtingsavond voor leden van Wierde & Dijk. We sturen jullie per e-mail een uitnodiging. Meedenken en -praten is juist nu belangrijk. Op dit moment wordt de toekomst van Noord-Groningen ingevuld. De landbouw kan een belangrijke bijdrage leveren aan het oplossen van maatschappelijke opgaven. Het Collectief Midden-Groningen stelt momenteel een nieuwe gebiedsofferte op. In zo’n offerte beschrijft het collectief welke maatschappelijke diensten op het gebied van agro, natuur, milieu, water en klimaat zij kan leveren. Wij zijn gevraagd om inbreng en proberen te zorgen dat het budget op de juiste wijze wordt besteed.

Bloemenrand bij Pieterburen

De komende tijd staan talloze activiteiten van Wierde & Dijk op het programma: de Winterwandeling, een lezing over monumentale bomen, de uitgifte van struiken en bomen, noem maar op. Wat vaak mist op onze activiteiten zijn kinderen en kleinkinderen. Neem ze gerust mee! Om alvast op te verheugen: volgend jaar organiseren we een fotowedstrijd.

‘Nagenoeg alle kerkuilen broeden nu in kerkuilenkasten in boerenschuren’

André Eijkenaar

André Eijkenaar

◀▲ Kerkuil

Hogeland: bolwerk voor de kerkuil

Slechts weinigen krijgen de nachtjagers te zien, maar volgens André Eijkenaar, voorzitter van de Kerkuilenwerkgroep Groningen, broeden ze volop op het Hogeland: kerkuilen. Hij bestempelt Noord-Groningen zelfs als een bolwerk. Bescherming blijft broodnodig, met name door het plaatsen van kerkuilenkasten. ‘De kerkuil is afhankelijk van (boeren)schuren en daarmee van de bewoners.’

Vroeger was de kerkuil gewild op het boerenerf. De uilenborden bovenop schuren, waar uilen in- en uitvlogen, stonden er niet voor niets. “Kerkuilen zijn uitstekende muizen- en rattenvangers”, verklaart Eijkenaar de populariteit. Later nam muizen- en rattengif de rol van verdelger over. Tegenwoordig kampt de boerderijvogel met een imagoprobleem. “Menig erfeigenaar ziet de kerkuil als een ongewenste gast, vanwege de braakballen en de ontlasting.” Eijkenaar erkent de mogelijke overlast en gaat er graag het gesprek over aan. “Samen met de eigenaar zoeken we naar oplossingen. Dat lukt meestal. Zo kunnen we de uilenkast direct achter de invliegopening plaatsen. Nadeel is wel dat de jongen niet in de schuur leren vliegen, maar buiten, waar ze meer gevaar lopen.”

RIJK MUIZENJAAR

Eijkenaar zet zich al lange tijd in voor de Groningse kerkuil. De uilenstand schommelt sterk op en neer, samen met die van de veldmuis, hun hoofdmaaltijd. “Een rijk muizenjaar betekent: veel jonge kerkuilen, omdat ze een tweede en soms derde legsel hebben. Dit geldt extra op de klei, waar ze nóg afhankelijker zijn van veldmuizen. Op het zand hebben ze ook ander voedsel ter beschikking.” Sneeuw pakt voor kerkuilen desastreus uit, omdat ze dan geen muizen kunnen vangen. Na vier dagen zonder voedsel leggen ze het loodje. “In 2020 telden we in Groningen 240 legsels, het jaar erna slechts 40, met name door een dikke week sneeuw. Inmiddels is de stand weer opgeveerd. Dit jaar hadden we een goed muizenjaar. Nu hopen op een zachte winter zonder lange sneeuwperiode.”

OPROEP VOOR KERKUILENKAST

Dat de kerkuil nog in Groningen voorkomt, hebben we aan beschermers als Eijkenaar en eigenaren van schuren te danken. Huisvesting bleek een cruciale factor, omdat veel kerktorens ontoegankelijk waren gemaakt. “Nagenoeg alle kerkuilen broeden nu in kerkuilenkasten in boerenschuren. Onze vrijwilligers installeren de kasten en maken ze schoon. Op het Hogeland heeft Anno Galama de aanwezigheid van de kerkuil op de kaart gezet. Inmiddels is weer een andere ploeg actief.”
Eijkenaar doet een oproep aan leden van Wierde & Dijk om een uilenkast in de schuur te laten plaatsen. Schuren met openingen en een goed jachtgebied – dus niet in de bebouwde kom – komen in aanmerking. “Geïnteresseerden kunnen contact met me opnemen via eijkenaar-a@planet.nl.” ■

Hoge zitplek langs snelweg

Veel kerkuilen worden verkeersslachtoffer. In de berm jagen ze op veldmuizen, waarna ze met hun prooi op een hectometerpaaltje gaan zitten. “Vliegen ze op, dan lopen ze de kans om geschept te worden door een auto”, legt Eijkenaar uit. Een nieuw type hectometerpaaltje biedt soelaas. “Er zitten rolletjes op waardoor de uil geen grip heeft. In Groningen staan deze paaltjes echter enkel nog langs de A7 bij Marum. Ze moeten langs veel meer trajecten komen.”

Monumentale bomen vol verhalen

Het Hogeland is rijk aan monumentale bomen. 'De krenten in de pap', noemt Bert Plaat de oude, beeldbepalende bomen die het landschap verfraaien. Als boominspecteur van de Bomenstichting kent hij de monumentale bomen als geen ander. Op 17 november geeft hij er 's avonds een lezing over in Café Zaal Bulthuis in Eenrum.

De rode beuk. Wie hem vroeger op het boerenerf plantte had aanzien. Een prachtexemplaar torent onder meer hoog boven Domies Toen in Pieterburen uit. Bij de landelijke verkiezing 'Boom van het Jaar' haalde deze majestueuze rode beuk een bronzen medaille. "Een vakman noemt het een bruine beuk, niet een rode", verklaart Plaat. Een vakman is hij bij uitstek. Sinds 1975 ontfermt hij zich als boomverzorger en -inspecteur over monumentale bomen.

Oude beuk in Domies Toen

RUIM HONDERD EXEMPLAREN

Dat het Hogeland rijk is aan monumentale bomen, hebben we mede aan de Graanrepubliek te danken. "De twintigste eeuw was een tijd van grote rijkdom. Veel monumentale bomen stammen uit die periode." In de landelijke database, te raadplegen via bomen.meetnetportaal.nl, telt hij voor het Hogeland ruim honderd monumentale bomen. Het gros staat bij historische boerenerven, kerken, borgen en notariswoningen. Een bijzonder exemplaar vindt Plaat de Oosterse plataan bij Borg Ewsum. "De boom stamt uit 1880-1890 en heeft een omtrek van bijna 5 meter. Hij staat daar heel mooi."

BEELDBEPALEND

Wat maakt een boom monumentaal? Want slechts een fractie van de oude Noord-Groninger bomen heeft deze speciale status. "Een commissie beoordeelt aanvragen scherp op een aantal criteria. Zo moet de leeftijd minimaal tussen de 80 en 100 jaar zijn, en de conditie zodanig dat de boom nog 20 jaar meegaat. Verder moet de boom echt beeldbepalend zijn en in het oog springen." Lezers van deze nieuwsbrief die bomen willen aandragen, zijn volgens Plaat van harte welkom bij de Bomenstichting. "Voordeel is dat wij een monumentale boom eens in de vijf jaar inspecteren en dat we helpen bij het onderhoud. We kunnen, onder bepaalde voorwaarden, ook bijdragen in de kosten van het onderhoud."

BOMEN COMMUNICEREN

Plaat roemt de oude, monumentale bomen. "Ze zitten vol verhalen. Veel bomen hebben een emotionele waarde. Agrariërs weten bijvoorbeeld dat opa de boom heeft geplant. Oude bomen zijn daarnaast bijzonder nuttig. Zo leveren ze koelte en schaduw, filteren ze de lucht en verhogen ze de biodiversiteit. Op een inheemse wilg leven maar liefst 450 soorten insecten. Ook spechten en vleermuizen houden van oude bomen." Oude bomen hebben zorg en ruimte nodig, benadrukt Plaat. "Zorg voor een natuurlijke ondergrond, dus geen bestrating of een groen gazon. Onder de grond spelen bomen een cruciale rol, die we steeds beter bevatten. Bomen communiceren met elkaar via schimmeldraden, waarmee ze stoffen doorgeven. Echt fascinerend. Het zijn hele complexe wezens." ■

Bert Plaat

Lezing Bert Plaat op 17 november

Op vrijdagavond 17 november geeft Bert Plaat om 20:00 uur een lezing in Café Zaal Bulthuis in Eenrum (Hoofdstraat 4, 9967 RJ Eenrum). Hij vertelt onder meer over zijn fascinatie voor bomen, de Bomenstichting, de bijzondere bomen van het Hogeland, de samenwerking met schimmels en het onderhoud. De lezing is een initiatief van Mooi Heem, het ervenproject van Wierde & Dijk. Leden van Wierde & Dijk zijn van harte welkom. Opgeven via info@wierde-en-dijk.nl met vermelding lezing monumentale bomen.

‘Mien nije schuur’

Schuur van boerderij de Har: authentiek, met oog voor detail

De kop-hals-romp boerderij De Har in Westeremden heeft een gloednieuwe romp, oftewel schuur. Van een afstand bekeken is de vorm gelijk gebleven: een tweekapper met rieten dak. “Dat moest van de welstandcommissie van de gemeente. Om te voorkomen dat in het aardbevingsgebied veel beeldbepalende panden gesloopt zouden worden, waardoor het landschap haar karakter verliest, is dit pand aangeduid als karakteristiek”, vertelt bewoner Annelien Kapper. Voor de schuur namen ze een architect in de arm. Het leverde een typisch Groninger schuur op, met veel oog voor detail. Aan de achterzijde toont ze de uilenborden in de nok en het boerenvlechtwerk in het metselwerk, wat de schuur een authentieke uitstraling geeft. Het grote verschil zit binnen, waar we een gigantische ‘balzaal’ instappen. Her en der staan grote landbouwmachines. Gebrek aan ruimte en functionaliteit was de aanleiding voor de nieuwbouw. “In onze oude schuur stonden de houten gebinten, meer dan twintig palen, in de weg. Onze combine paste er zelfs niet in. Nu hebben we een stalen constructie waarbij nog twee stalen spanten in de ruimte staan en dus volop ruimte en daglicht. Tussen beide daken is in de krimp een lichtstraat aangebracht over de volle lengte. Het ziet er netjes en opgefrist uit.” Met de nieuwe schuur gaat een langgekoesterde wens in vervulling. Al in 2016, toen Wierde & Dijk met het project Agrarisch Landschappelijk Bouwen een pleidooi hield voor mooie stallen en schuren, was ze geïnteresseerd. “Het project kwam destijds net te vroeg voor ons. We hoopten op een vervolg, zodat we mee konden doen. De realisatie was een lange zoektocht. Het vergde veel overleg met de welstandcommissie en de architect. Gaandeweg veranderden onze voorkeuren en ideeën en wisten we steeds beter wat we precies wilden. We zijn heel erg blij met het uiteindelijke resultaat.” ■

Koos en Joke Buist

Ezinge verbindt: hoe een stukje land kan inspireren

Vanuit haar woonkamer kijkt Joke Buist uit op de kerk van Ezinge. Ze kocht recent een stuk land naast haar boomgaard. Samen met Koos, haar zoon, wil ze er de biodiversiteit vergroten. Het initiatief creëert veel meer dan een plek voor flora en fauna. "We willen dat mensen zich hier bewust worden van de natuur", zegt Koos.

Twee are, zo'n tweehonderd vierkante meter, omvat het landje. Het grasland bolt – mogelijk een oude wierde – en aan de rand ligt een gloednieuwe sloot, met een natuurvriendelijke oever. "Bij het uitgraven zijn kloostermoppen en scherven gevonden", vertelt Koos. Recent deed zich een aankoopkans voor. Joke: "Een veel groter graslandperceel kwam te koop en ik kreeg een erfenis, omdat mijn moeder overleed. Ik kon een klein deel van het perceel overnemen als groene buffer tussen de landbouwgrond en mijn biologische boomgaard."

TERUGGEVEN AAN DE NATUUR

Koos, die er is geboren en opgegroeid, is kunstenaar en woont in Groningen. Binnen Toukomst, een initiatief van Nationaal Programma Groningen, schoof hij aan bij de projectgroep Verbonden Biodiversiteit. Dat het mini-natuurgebiedje een initiatief is van betrokken burgers, los van organisaties en overheden, maakt het bijzonder. Op het land willen we de biodiversiteit vergroten. Over de manier waarop, verschillen de ideeën nog. Koos wil het land graag teruggeven aan de natuur – "Liefst doe ik niets", zegt hij – terwijl Joke liever ingrijpt. Ze doet dat door zaadmengsels in te zaaien en geregeld te maaien om de bodem te verschralen. "Mijn moeder bepaalt uiteindelijk, want het is haar land", zegt Koos.

EZINGE VERBINDT

Het landje ontwikkelt zich tot zoveel meer dan natuur. 'Ezinge verbindt' heet het project, waarmee de familie Buist mensen in verbinding brengt met het land en de natuur. "We willen dat mensen zich meer bewust worden van de natuur", legt Koos uit. De aankoop creëert nieuwe energie en samenwerkingen. Kunstenaars, de basisschool van Ezinge, Museum Wierdenland, de universiteit van Groningen, de gemeente: allemaal raken ze bij het landje betrokken. Op het grasveld staat Koos bij houten palen die uit de grond steken. Het blijkt zijn kunstproject, een reconstructie van een oude boerderij, zoals professor Van Giffen ze vroeger blootlegde in de wierde van Ezinge. "De afmetingen kloppen exact. Het museum laat deze boerderij zien tijdens rondwandelingen. Tussen de palen komt vlechtwerk van wilgentenen. Binnenin mag niemand komen, zodat de natuur er haar gang kan gaan."

ÉÉN GROOT KUNSTPROJECT

Uiteenlopende kruisbestuivingen vinden er plaats. Zo kwamen schoolklassen van de basisschool langs, bestudeerde een onderzoeker de regenwormen en voerde recent een Native-American een ritueel uit om Moeder Aarde te eren. "Door de verbinding vergroten we de impact van het landje", zegt Koos. Hij ziet het landje en de samenwerking als één groot kunstproject, waar hij en andere kunstenaars inspiratie uit putten. Afgelopen september liet Peng Zhang, een Chinees kunstenaar, zich ter plekke inspireren. Koos toont het resultaat, een 'moestuin' in de vorm van het dorp Ezinge, met bollen klei, rucola, een mini-knoflook-wierde en andere elementen. "Peng is met de Groninger klei gaan kleien. Kunstenaars en dorpsbewoners hielpen mee. Wel vijftig mensen waren hier bezig met klei, grond en natuur." ■

Kinderen spelen in kunstwerk van PengZhang

Op pad met Ben Westerink

Bus arriveert in Rottum

In oktober liet Ben Westerink, auteur van het boek 'Wierdenland', ons het landschap van het Hogeland door een historische bril bekijken. Het leverde een boeiend beeld op. Op donderdag 12 oktober nam hij het gezelschap in de Hippolytushoes te Middelstum mee in de ontstaansgeschiedenis van het landschap. Hij vertelde over de opbouw van aardlagen, oude geulen, kwelderwallen en natuurlijk de wierden, die een hoofdrol in zijn boek spelen. De lezing was geslaagd en met zestig mensen was het volle bak. Op zaterdag 14 oktober reed een bus met deelnemers over smalle wegen van Usquert via Kloosterwijtwerd, Helwerd, Rottum, Kantens en Toornwerd naar Middelstum. Onderwijl vertelde Westerink over de wierden en het landschap. Wie een plaatsje had bemachtigd, was gelukkig. De bustour was al snel vol en de wachtlijst lang. In Rottum werden we hartelijk onthaald met koffie en rabarbertaart door Annemarieke Aarts en Armand Hübner van Proeftuin Rottum. Zowel in Rottum als in Toornwerd maakten we een mooie rondwandeling.

In de kas van Proeftuin Rottum

Wandeling bij wierde Helwerd

Winterwandeling 2024

Op zaterdag 20 januari organiseren we onze jaarlijkse winterwindeling. Waar we gaan wandelen en met wie is bij het afronden van deze nieuwsbrief nog niet ingevuld. Houd onze website in de gaten. Zo gauw we meer weten, krijgen jullie een e-mail.

Contactpersonen Wierde & Dijk

Bestuursleden:

Geert Bos, voorzitter	06 12 65 03 31	bos-schutter@online.nl
Aniëla Sirks, secretaris	06 13 50 42 78	info@wierde-en-dijk.nl
Heleen Hommes	06 20 52 69 90	hommesheleen@hotmail.com
Harry Hoving, penningmeester	06 49 60 64 88	hhj.hoving@gmail.com
Albert-Erik de Winter	06 30 60 57 37	aedewinter@hotmail.com
Marian van Dongen	06 13 57 40 92	m.van.dongen@wierde-en-dijk.nl

Postadres: Wierde & Dijk, Ploegersweg 7, 9991 CA Middelstum
E: info@wierde-en-dijk.nl W: www.wierde-en-dijk.nl
Secretariaat: Aniëla Sirks, Ploegersweg 7, 9991 CA Middelstum

De Nieuwsbrief Wierde & Dijk is een uitgave van de vereniging voor agrarisch natuur- en landschapsbeheer Noord-Groningen.

Redactie: PR-commissie Wierde & Dijk
Beeld: Addo van der Eijk (p. 1, 6, 7), Lisa Hommes (p.2), Harry Hoving (p.2), André Eijkenaar (p.4), Ben Pirard (p.5), Koos Buist (p.7), Marja Schutter (p.8)
Tekst en eindredactie: Addo van der Eijk
Vormgeving: Fenatic
Druk: Drukland

ISSN: 1879-4408

LID WORDEN
Streekbewoners, burgers en boeren kunnen lid worden van Wierde & Dijk. Het lidmaatschap kost 25 euro per kalenderjaar. Tenminste een maal per jaar ontvangen leden een gedrukte nieuwsbrief. Zij worden uitgenodigd voor bijeenkomsten en activiteiten. Aanmelden voor het lidmaatschap kan door een e-mail te sturen naar info@wierde-en-dijk.nl met daarin uw adresgegevens.